Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (sedmého senátu)

28. května 2020 *

„Veřejná služba – Úředníci – Sociální zabezpečení – Článek 73 služebního řádu – Společná pravidla o pojištění pro případ úrazu a nemoci z povolání – Článek 16 – Ohlášení nemoci z povolání – Článek 22 – Lékařská komise – Neuznání nemoci jako nemoci z povolání – Protiprávnost stanoviska lékařské komise“

Ve věci T-213/19,

AW, zastoupený L. Levi a S. Rodriguesem, avocats,

žalobce,

proti

Evropskému parlamentu, zastoupenému T. Lazianem a I. Lázaro Betancorem, jako zmocněnci,

žalovanému,

jejímž předmětem je návrh podaný na základě článku 270 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Parlamentu ze dne 7. srpna 2018, kterými byly zamítnuty žádosti o uznání nemoci jako nemoci z povolání podané žalobcem ve dnech 15. a 28. července 2016,

TRIBUNÁL (sedmý senát),

ve složení R. da Silva Passos, předseda, I. Reine a L. Truchot (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: L. Ramette, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 26. února 2020,

vydává tento

Rozsudek [1]

[*omissis*]

Právní otázky

[*omissis*]

* Jednací jazyk: francouzština.

1 – Jsou uvedeny pouze ty body tohoto rozsudku, jejichž zveřejnění považuje Tribunál za účelné.

K opodstatněnosti žaloby

[*omissis*]

31 Žalobce tvrdí, že na zasedání lékařské komise, které se konalo dne 10. dubna 2018, nebyla tato komise seznámena s řadou dokumentů předložených v rámci řízení o uznání dotčených nemocí jako nemocí z povolání. Dodává, že dne 12. dubna 2018 zaslal lékař B tyto dokumenty lékaři C, ale že posledně uvedený je odmítl předat lékařské komisi v souladu s „pokyny“, které obdržel od Parlamentu a podle nichž neměl přihlížet k dokumentům zaslaným po 30. březnu 2017. Podle žalobce bylo přitom pouze na lékařské komisi, a nikoliv na OOJ, aby posoudila relevanci dokumentů, které pro ni mohly být užitečné.

32 Za těchto podmínek má žalobce za to, že jelikož lékařské komisi nebyl předán úplný spis obsahující veškeré dokumenty, které předložil od okamžiku zahájení řízení o uznání dotčených nemocí jako nemocí z povolání v červenci 2016, tato komise neměla k dispozici všechny dostupné podklady, které mohla použít při svém hodnocení, v rozporu s čl. 22 odst. 3 prvním pododstavcem pravidel o pojištění.

[*omissis*]

44 Nejprve je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury platí, že cílem, který sledují ustanovení služebního řádu týkající se lékařské komise, které je věc předložena podle článku 73 služebního řádu, je svěřit konečné posouzení všech otázek lékařské povahy lékařským znalcům (viz rozsudky ze dne 4. října 1991, Komise v. Gill, C-185/90 P, EU:C:1991:380, bod 24 a citovaná judikatura, a ze dne 16. června 2000, C v. Rada, T-84/98, EU:T:2000:156, bod 43 a citovaná judikatura). Lékařská komise musí posoudit otázky lékařské povahy zcela objektivně a nezávisle a tato úloha vyžaduje, aby měla komise při prováděném posuzování naprostou volnost. Lékařská posouzení provedená lékařskou komisí jako taková musejí být považována za definitivní, pokud byla vydána za řádných podmínek. Unijní soud je pouze oprávněn ověřit, zda byla uvedená komise ustavena a fungovala řádným způsobem a zda její stanovisko splňuje všechny náležitosti (viz rozsudek ze dne 25. října 2017, Lucaccioni v. Komise, T-551/16, nezveřejněný, EU:T:2017:751, bod 78 a citovaná judikatura).

45 Z článku 22 odst. 3 první věty pravidel o pojištění vyplývá, že má-li lékařská komise vydat lékařské stanovisko, které splňuje všechny náležitosti, musí mít možnost seznámit se se všemi dostupnými podklady, které může při svém hodnocení použít (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 15. července 1997, R v. Komise, T-187/95, EU:T:1997:119, bod 49, a ze dne 3. března 2004, Vainker v. Parlament, T-48/01, EU:T:2004:61, bod 132).

46 I když se v tomto ohledu na všechny dokumenty předložené v rámci řízení o uznání nemoci jako nemoci z povolání vztahuje režim upravený v pravidlech o pojištění (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 1. října 1991, Vidrányi v. Komise, C-283/90 P, EU:C:1991:361, bod 25), článek 73 služebního řádu ani společná pravidla, která z něj vycházejí, neobsahují ustanovení, která by upřesňovala povahu podkladů, které musí obsahovat spis lékařské komise zmíněný v čl. 22 odst. 3 prvním pododstavci těchto pravidel.

47 Ze samotného znění posledně uvedeného ustanovení naproti tomu vyplývá, že spis musí obsahovat všechny dostupné dokumenty, které může komise při svém hodnocení použít a umožnit jí provést posouzení nezbytná k vypracování její zprávy.

48 V projednávaném případě je nesporné, že Parlament nezaslal lékařské komisi některé dokumenty, které žalobce zpočátku předložil na podporu žádostí o uznání dotčených nemocí jako nemocí z povolání.

49 Ze spisu vyplývá a zároveň není zpochybňováno, že lékařské komisi nebyly zaslány dokumenty, které jsou uvedeny na straně 45 přílohy A 9, pokud jde o žádost o uznání rachialgie jako nemoci z povolání, a na straně 176 přílohy A 10, pokud jde o žádost o uznání kopřivky ze stresu jako nemoci z povolání (dále jen „sporné dokumenty“). Pokud jde o žádost o uznání rachialgie jako nemoci z povolání, sporných dokumentů bylo 15, a pokud jde o žádost o uznání kopřivky ze stresu jako nemoci z povolání, sporných dokumentů bylo 19. Byly mezi nimi mimo jiné lékařské zprávy obsahující závěr, že tyto nemoci jsou nemocemi z povolání, a různé souhlasy udělené v rámci společného systému nemocenského pojištění orgánů Evropských společenství (RCAM) týkající se léčby žalobce.

50 Parlament uvádí, že tyto dokumenty neakceptoval, jelikož usoudil, že jsou stejné jako dokumenty, které již byly předloženy dříve.

51 V odpovědích na organizační procesní opatření Parlament upřesnil, že se některé sporné dokumenty shodovaly s těmi, které již měl k dispozici, některé nijak nesouvisely s posuzovanými lékařskými otázkami a konečně některé obsahovaly podobné informace, tedy nebyly totožné, ale obsahovaly informace a závěry, které již měl k dispozici.

52 Co se týče posledně uvedené kategorie dokumentů, které podle názoru Parlamentu z lékařského hlediska souvisely s otázkami předloženými lékařské komisi, Parlament uvedl, že je neakceptoval pouze proto, že z nich ve vztahu k lékařským poznatkům, které již obsahoval spis připravený orgánem, neplynuly žádné nové poznatky.

53 Z těchto skutečností vyplývá, že Parlament provedl ve vztahu k dokumentům, které předložil žalobce na podporu žádostí o uznání dotčených nemocí jako nemocí z povolání, posouzení lékařské povahy spočívající v rozhodnutí, že obsah některých z těchto dokumentů se z tohoto hlediska podobá obsahu dalších dokumentů založených ve spise. Skutečnost, že toto posouzení mělo lékařskou povahu, potvrzuje sám Parlament, který uvedl, že požádal lékaře orgánu, aby jeho rozhodnutí potvrdil.

54 V tomto ohledu je třeba uvést, že na rozdíl od toho, co tvrdí Parlament, ho jeho úloha stanovit mandát lékařské komisi neopravňuje posuzovat relevanci dokumentů, které předložil pojištěnec v rámci řízení o uznání nemoci jako nemoci z povolání, z lékařského hlediska, pokud pojištěnec požaduje, aby k návrhu rozhodnutí OOJ vydala stanovisko lékařská komise.

55 Za situace, kdy pojištěnec nebo osoby oprávněné z jeho pojištění požádají, aby lékařská komise vydala stanovisko, je totiž jediným úkolem příslušného orgánu stanovit této komisi mandát. Na základě tohoto mandátu jsou pak uvedené komisi předloženy lékařské záležitosti, které podle čl. 22 odst. 2 pravidel o pojištění vyplývají jak ze zprávy lékaře zastupujícího pojištěnce, tak případně z ostatních souvisejících lékařských zpráv předaných pojištěncem podle čl. 20 odst. 2 uvedených pravidel. V lékařských zprávách, které jsou v tomto směru předány a případně vypracovány jinými lékaři, než je lékař zastupující pojištěnce v rámci lékařské komise, jsou vymezeny lékařské záležitosti, na které chtějí tito lékaři poukázat za účelem zpochybnění návrhu rozhodnutí OOJ přijatého na základě závěrů lékaře orgánu. Odkaz na související lékařské zprávy předané podle čl. 20 odst. 2 pravidel o pojištění, který je uveden v čl. 22 odst. 2 těchto pravidel, nelze vykládat tak, že přiznává orgánu, který má stanovit mandát lékařské komisi, právo odlišovat od ostatních zpráv zprávy, které považuje za relevantní, a to pro účely poskytnutí těchto zpráv uvedené komisi, neboť jinak by byl čl. 22 odst. 3 první věta pravidel o pojištění zbaven užitečného účinku. Souvisejícími lékařskými zprávami předanými podle čl. 20 odst. 2 pravidel o pojištění jsou totiž podle čl. 22 odst. 2 těchto pravidel zprávy, u nichž měli pojištěnec nebo osoby oprávněné z jeho pojištění za to, že je užitečné je sdělit lékaři nebo lékařům jmenovaným orgánem za účelem uplatňování těchto pravidel. Je tudíž pouze na pojištěnci nebo osobách oprávněných z jeho pojištění, aby posoudili relevanci dotčených lékařských zpráv.

56 Pokud se tedy Parlament za účelem přípravy spisu předloženého lékařské komisi vyjádřil k lékařským otázkám, překročil meze své pravomoci a narušil řádný průběh práce lékařské komise.

57 Za těchto podmínek nelze mít za to, že lékařská komise mohla posoudit všechny dostupné podklady, které mohla při svém hodnocení použít, ve smyslu čl. 22 odst. 3 pravidel o pojištění, jak je vyložen v judikatuře připomenuté v bodě 45 výše.

58 Z toho vyplývá, že lékařská komise plnila svoji úlohu za protiprávních podmínek, takže zprávy, které zaslala OOJ po ukončení své práce, jsou vadné.

59 V tomto ohledu není zpochybňováno, že ty ze sporných dokumentů, které podle názoru Parlamentu obsahovaly informace obdobné informacím, které již byly lékařské komisi předány, byly při výkonu její práce dostupné. Není zpochybňováno ani to, že takovými dokumenty byly zejména lékařské zprávy různých lékařů, kteří dospěli k závěru, že dotčené nemoci jsou nemocemi z povolání, a různé souhlasy udělené v rámci RCAM týkající se léčby žalobce. Vzhledem k tomu, že tyto dokumenty zjevně souvisely s nemocemi žalobce, není vyloučeno, že kdyby lékařská komise mohla tyto dokumenty posoudit a případně je zohlednit, její závěry by mohly být odlišné (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. července 1997, R v. Komise, T-187/95, EU:T:1997:119, bod 57).

60 Vzhledem k tomu, že napadená rozhodnutí byla přijata na základě zpráv lékařské komise, jsou stižena procesní vadou, která je takové povahy, že odůvodňuje jejich zrušení.

61 S ohledem na vše výše uvedené musí být třetí části prvního žalobního důvodu vyhověno.

[*omissis*]

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (sedmý senát)

rozhodl takto:

1) Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 7. srpna 2018, kterými byly zamítnuty žádosti o uznání nemocí AW jako nemocí z povolání podané ve dnech 15. a 28. července 2016, se zrušují.

2) Parlamentu se ukládá náhrada nákladů řízení.

da Silva Passos Reine Truchot

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 28. května 2020.

Podpisy.